

IK HEB EEN VRAAG!

Op de website kommm.nl geplaatste vragen en antwoorden

Vraag nr. 008

24 - 03 - '15

Mevr. I.B. vraagt: *In Matteüs 18:18 en 16:19 heeft Jezus het over binden en ontbinden. Graag wil ik uitleg over de betekenis ervan. Vooral omdat ik denk dat die toch heel belangrijk is i.v.m. voorbede.*

Beste Mevrouw B.,

In deze bijbelteksten gebruikt Jezus inderdaad de woorden 'binden' en 'ontbinden'. In de door u eveneens genoemde tekst Johannes 20:23 doet Hij dat niet. Maar terecht haalt u ook dit bijbelgedeelte erbij aan, want ze gaan alle drie over hetzelfde, zoals uit het verband blijkt.

Eerst een opmerking over de wijze waarop de verzen uit Matteüs vaak worden gebruikt. Op basis van deze teksten worden namelijk in het pastoraat en tijdens gebed vaak machten van de duisternis aangesproken, teneinde over hen de heerschappij van het Koninkrijk van God uit te roepen. Men hoort dan zeggen: 'Satan, ik bind je in de naam van Jezus'. Op zichzelf behoeft dit niet verkeerd te zijn, maar Jezus' woorden in deze teksten geven hiervoor geen aanleiding.

Met het doen van dit soort uitspraken is dan ook de vraag gewettigd, waarmee we bezig zijn en wat we daarmee denken te bereiken. Zijn we zo geen vuistvechters die slagen in de lucht doen (1 Korintiërs 9:27)? In dat opzicht is het belangrijk om na te gaan of Jezus en de apostelen dit soort dingen deden.

Vergeven en toerekenen

En nu over de werkelijke betekenis van deze drie bijbelgedeelten. Dat u ze samen noemt, is juist. Het gaat in alle drie namelijk om het sluiten of ontsluiten van de poorten van het Koninkrijk der Hemelen. Dit gebeurt, door iemand zijn zonden te vergeven of juist niet te vergeven.

Dit is een delicate bevoegdheid die de Heer Jezus zijn discipelen (dus ook ons) heeft gegeven. Delicaat, in de zin van: iets waarmee zorgvuldig moet worden omgegaan. Daarvoor heb je liefde, wijsheid en de leiding van de Heilige Geest nodig. Die bevoegdheid ligt dan ook in de eerste plaats bij degenen die verantwoordelijkheid dragen in de gemeente.

Zij hebben de bevoegdheid om in pastorale situaties zonden te vergeven of dat juist niet te doen. Zondenvergeving is een belangrijk middel, waarmee Jezus' discipelen invloed mogen uitoefenen in het leven van mensen. Want daaraan is de autoriteit van de Heer zelf verbonden.

Zoals Jezus dat zelf aangeeft in Johannes 20: 23 op het moment dat Hij na zijn opstanding hen instrueert en bekleedt met zijn gezag - *Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden; wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend.* Of, zoals de Herziene Staten Vertaling zo duidelijk zegt: *Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend.*

Het gaat hier over de macht en bevoegdheid die in de eerste plaats de Heer Jezus heeft. Openbaring 3:7 zegt: *Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel van David heeft, die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent.* Deze bevoegdheid heeft Hij gedelegeerd aan zijn discipelen.

Pastorale en apostolische bevoegdheid

Over die bevoegdheid gaat het ook in Matteüs 18:15-18 (19). Jezus geeft daar onderwijs over zonde in de gemeente. Hij leert ze hoe daarmee om te gaan. En zo komt Hij tot de slotconclusie: 'Je mag mensen in de vrijheid stellen, hen losmaken van hun zonden en de schuld daarvan. En je mag mensen ook houden aan hun zonden, hen aanzeggen, dat ze, als ze zich niet bekeren, geen vergeving ontvangen, maar dreigen verloren te gaan (vers 18). 'En', zegt Hij erbij, 'zo'n uitspraak heeft bindende kracht in de hemel' (... *zal in hemel* ...).

Daarmee gaf Hij hun de sleutels in handen die toegang geven tot het Koninkrijk der Hemelen (Matteüs 16:19).

Soms wordt gezegd dat die bevoegdheid wordt uitgeoefend door het prediken van het Evangelie. Op zichzelf is dat niet verkeerd. Maar in engere zin, zoals deze woorden in de eerste plaats zijn bedoeld, gaat het hier om de pastorale en apostolische verantwoordelijkheid en bevoegdheid die ik net noemde.

Krachtig

Tenslotte nog iets over het belang van deze bijbelteksten in het kader van voorbede, waar u naar vroeg.

In de eerste plaats zal uit het voorgaande duidelijk zijn dat voorbidders zich over het algemeen niet bezig zullen houden met deze bevoegdheid van het binden en ontbinden. Wel zullen zij bidden voor mensen in wier leven zonde een rol speelt. En ze zullen hen zegenen. Want dat mag altijd! Zulk gebed heeft natuurlijk ook invloed op het opengaan en gesloten worden van de toegang tot het Koninkrijk der hemelen.

Het tweede komt uit het eerste voort. Voorbidders zullen zelf geen uitspraken doen waarin zij de toegang tot het Koninkrijk der hemelen openen of sluiten. Dat kan ook niet, want in het gebed spreken zij niet tot mensen, maar tot God. Wel zullen voorbidders bidden voor dat soort moeilijke situaties en voor de mensen die daarbij betrokken zijn. En dit is een belangrijke verantwoordelijkheid!

Want in de derde plaats vormt hun voorbede een ondersteuning voor degenen die bekleed zijn met de genoemde pastorale en apostolische verantwoordelijkheid. Zij hebben namelijk wijsheid, liefde, inzicht en de leiding van de Heilige Geest nodig. Van hen zal namelijk rekenschap worden gevraagd (Hebreeën 13:17). In dat opzicht hebben voorbidders een belangrijke en invloedrijke taak. God zal hun gebed gebruiken om de leiders en anderen die verantwoordelijkheid dragen, te zegenen, te ondersteunen en te bekrachtigen. Ook kan gebed voor hen een bescherming zijn tegen allerlei gevaren..

Ik hoop dat mijn antwoord voor u verduidelikend en bevestigend heeft gewerkt en wens en bid u Gods genade toe om krachtig te zijn in de plaats die u mag innemen in zijn Koninkrijk.

Arie van der Stoep

1 april 2015

Attentie! - Deze tekst mag **voor eigen gebruik** worden uitgeprint. Vermenigvuldiging, publicatie en/of overname in andere media mag alleen plaatsvinden **na toestemming** van de schrijver en eigenaar van de website www.kommm.nl. Die kan worden gevraagd via de pagina **Contact** op de website.